

מסביב לעולם ב-80 דקות

תכנון
מעצבת פנים דליה שילוני
האמנית דפנה ערוד
טקסט
מעצבת פנים שרה רופמן
צילום
עמית גרון

41

האופציה ש"מעגלים" מציבה - מעצימה את האירוע. היא מאפשרת תחושה של עושר ופנטזיה, תוך גיחה למקומות מרוחקים שנות אור מישראל הן גיאוגרפית והן בזמן

שם הפרויקט?????
מיקום?????
 תכנון ועיצוב
דליה שלוני
דפנה ערוד
 אדריכל נוף
משה לור
 מנהל הפרויקט
עמית לובן
 שטח כולל?????
כ-2000 מ"ר
 הקמה?????
2009-2008

החתונה היא אירוע מכונן בחייו של אדם. במתחם האירועים "מעגלים" שוכנים את התבנית המקובלת של האירוע ומרכיבים אותה מחדש לחוויה שנולה מקסם אסקפיסטי מפואר

תיאטרון

זיום מתחם האירועים "מעגלים" שביבנה, הגה רעיון לסכמה חדשה של סיטואציה המוכרת כ-"אירוע". בדרך כלל, האורח מגיע לאירוע וכרטיס עם שמו, בכניסה, מורה לו היכן לשבת לשעות הקרובות: ישיבה פורמאלית, מקבצת וסטנדרטית. ב"מעגלים" ביקש הזים ליצור אירוע חברתי חם וחוויתי שפורמאליות ממנו והלאה. עיצוב החלל היה הכלי המרכזי לשירות הרעיון. לצורך העניין חברו יחד שתי בעלות מקצוע: מעצבת הפנים דליה שלוני והאמנית דפנה ערוד כדי לפצח את קוד האירוח הישראלי, המאופיין ב"סחבקות" חסרת גיוונים. הרעיון שלהן היה ליצור חלל אירוח בו פאר וחגיגות יהיו רקע למפגשים חבריים המתרחשים, לכאורה, בחדר המגורים בבית. החלל כולו מעוצב כזירה המוקפת שני אנפים קשתיים. מעין תיאטרון. כל קשת בנויה משלוש טרסות, המשקיפות אל מרכז הזירה. על כל טרסה ממוקמים מספר פינות הסבה, בדומה לחדרי אירוח ביתיים שונים. אין שולחנות אוכל אלא רק שולחנות קפה קטנים. האוכל מוגש במנות קטנות לאורך כל האירוע על ידי מלצרים מסובבים בחלל: מגישים ומפנים חליפות. האורחים, מצידם, מוזמנים לקום ולהסתובב בין פינות ההסבה השונות, לבגוש אורחים נוספים ולרבוץ איתם פרק זמן נוסף. בדרך זו מושג חוסר הפורמאליות בהתנהלות האירוע והדגש ניתן למפגש החברתי. פינות ההסבה מופנות כולן אל מרכז החלל, המשמש את טקס החופה וקרחבת ריקודים. בניגוד לחלל המרכזי הדרמטי, מבואת הכניסה מעוצבת בגווני לבן ושטופת אור. מספר אלמנטים דומיננטיים בתוכה מהווים נקודות מיקוד: גוף תאורה העשוי כחריץ בתקרה ממנו בוקע נחיל "פרפרים" וסידרת צירים של דפנה ערוד המתארים יער פנטסטי. אותו יער חוזר על עצמו כדלת לתאי השירותים ובחדר הכלה.

דרמה ברוקית

התחושה החזקה ביותר שעולה בחלל היא זו של דרמתיות עזה, דרמתיות ברוקית. ההקצנה הזו מושגת בכמה אופנים. ראשית סכימת תיאטרון הזירה מייצרת את התשתית הבסיסית לדרמה. החוגגים משמשים כצופים אקטיביים: הן במרכז הזירה והן זה בזה. הסיטואציה תובענית: באירוע סטנדרטי, מתחם הריקודים נפרד ממתחם האכילה וכל מתחם מתפקד בנפרד. במקרה דנן, לעומת זאת, אין יכולת לחמק מהמציאות: טרסה מול טרסה ואזור הסבה מול אזור הסבה: כולם רואים את כולם. האפקט השני היוצר את הדרמתיות מושג באמצעות הריהוט. הצבונות העזה מעניקה לכל אחת מפינות ההסבה צבונות שונות, חלקה בגווני וחמים וחלקה בגווני קרים. מערכת תאורה משובללת מקצינה את הבעוניות ומעצימה את הדרמה. האפקט השלישי ליצירת הדרמה מושג באמצעות השימוש בדימויים. עשרה אתרים הסטורים וסגנונים מרחבי העולם היוו את ההשראה לעיצוב פינות ההסבה. בסרטים התחנות ממוקמים זה מול זה עיצוב פנים בהשראת ארמון ורסאי ופינת אח מהולנד של המאה 18. בקומות מעליהן פינות ההסבה חווייתיות יותר: דינר אמריקאי, ספרייה אנגלית לצד בית יהודי אשכנזי עתיק. מולם בית תה יפני, עיצוב בהשראת הארט-נובו וחלל מודרניסטי בהשראת ביתן ברצלונה. הקומות העליונות

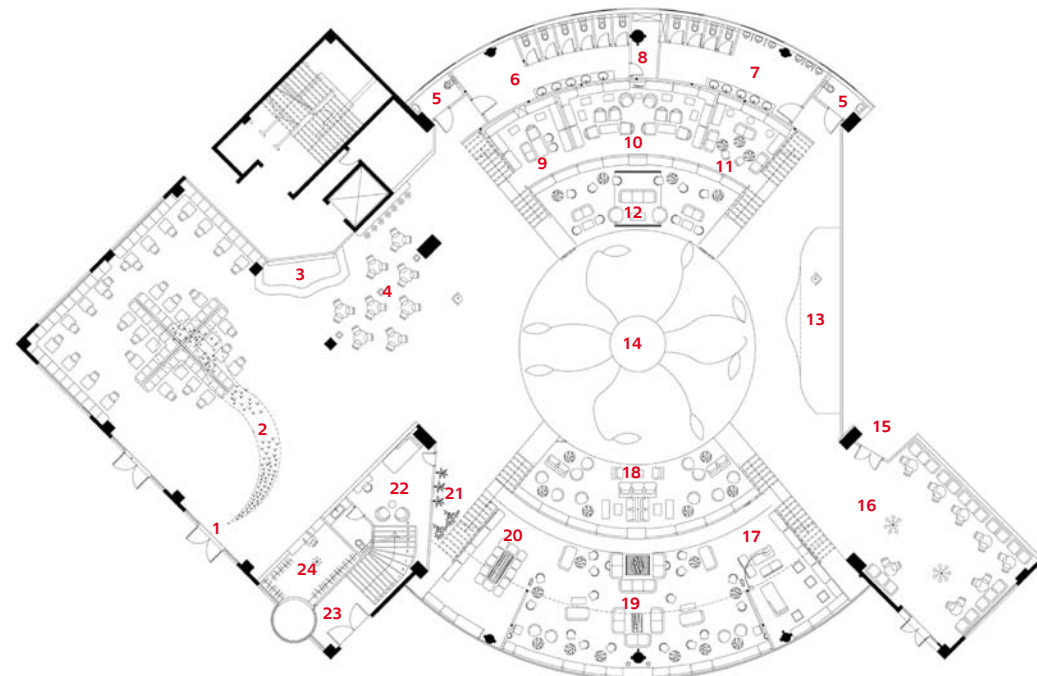

אקזוטיות יותר ומדמות את הודו ומרוקו. סגנון הישיבה בהן מאפשר רביצה חסרת פורמאליות לחלוטין. הבחירה בקלישאות התרבותיות הללו נעשתה באופן מיקרי, כדי לתת מענה רחב ככל האפשר לאוכלוסיות שונות. בפועל, אין משמעות אמיתית להעמדת התמונת התרבותיות זו לצד זו מעבר להיותן משקפות קשרת רחבה וסגנונית של חוויות. הן מאוחדות באמצעות הצבתן יחדיו, על סדרה של במות בעלות מבנה גיאומטרי זהה, צופות לצפת הזירה שצבעה טורקיז. מבנה התיאטרון, הצבעים, התאורה והדימויים משרים מקסם אסקפיסטי, המאפשר בריחה טוטאלית.

בין לאס וגאס לדיסני וורלד

הדרמה וההתנתקות מהעולם החיצוני דומה לתפיסת החלל בלאס וגאס. שם, לעיצוב מטרה אחת: להכניס את המבקר לעולם פנטסטי ובכך לבטל את הצורך לצאת ממתחם המלון. בסופו של דבר אסטרטגיה זו מתורגמת לכסף: המבקר ה"כלוא" במלון מוציא את כספו שם. בלאס וגאס העולם האמיתי - מדבר נבאדה והעיר עצמה - חסרי משמעות. המבקר מגיע כדי לחוות את האסקפיזם. מלונות הנושא כמו "ניו-יורק-ניו-יורק", "הונואי", "הולקסור" הם הסיבה להגיע אל העיר. המבקר בלאס וגאס מודע ל"תרמית" והוא משתף איתה פעולה ברצון. ברור לו שהוא אינו בונציה האמיתית אלא בחיקוי תמציתי של החוויה הונואינית, דרך אמירה קלישאתית על כל מה שהופך את וונציה ל"וונציה". התמצות משתמש באסטרטגיות של תפאורה, של שינוי קנה מידה ושל יכולת זיהוי מידית של סמלי התרבות. החוויה צפיה וסינטיטית: הנהלת המלון אחראית על מיזוג האוויר, על עוצמת התאורה (שלעיתים תחליף את אור היום) ועל התנועה בחלל, שתוביל את המבקר הישר אל מכוונת ההימורים. בלשון אחרת: העיצוב אינו מעתיק את וונציה האמיתית אלא מיצר חוויה וונציאנית פנטסטית.

ב"מעגלים" מתקיים מעין "מסע מסביב לעולם ב-80 דקות". במידה רבה המעבר מפינת הסבה אחת לרעותה דומה לזפזוף בטלוויזיה

1. כניסה ראשית
2. תאורת נחיל ברברים
3. בר קפה צרפתי
4. בית קפה צרפתי
5. שירותי נשים
6. שירותי גברים
7. שירותי ילדים
8. חדר חומרי ניקוי
9. ישיבה יהודית
10. ישיבת תרבות אנגלית / ספריה
11. אמריקנה
12. ישיבה ורסאיי
13. בר ראשי
14. חופה נידית
15. מטבח
16. בית קפה יוגאי
17. ישיבה מודרנית
18. ישיבה הולנדית
19. ישיבה ארט נובו
20. ישיבה יפנית
21. חצר יפנית
22. חדר כלה
23. לובי משרדים
24. מלתחה לשמירת בגדים

גם במעגלים השליטה נתונה למנהלי האירוע והיא מתבצעת באותם כלים. בעזרת הכוונה מדויקת של מבט אל מרכז הזירה ולהיקפה, בעזרת תנועה רדיאלית אל תוך החלל המרכזי ובעזרת הצבע והתאורה – מנוהלת אירוע, המנתק את האורחים מהעולם החיצוני. פגעי מזג האוויר והסביבה הפיזית מעבר לחלל הפנים – זניחים לחלוטין. האורחים הרי מצויים בעולם הבלתי אפשרי של "מעגלים", בו ניתן לשבת שתי דקות בפריס ומיד אחר-כך לעבור להודו. גם ביטול הישיבה הפורמאלית תומכת בביטול תחושת הזמן: לא מרגישים כמה מנות נאכלו, לא מרגישים את משך הישיבה. האורחים שותפים פעילים לאלשיה. בניגוד למלונות לאס וגאס בהם לרוב ישנו נושא ברור, החלל שלפנינו מנסה להיות הכל. האקלקטיות שלו דומה במידה לא מבוטלת לאתרים דוגמת דיסני-וורלד. אתרים, בהם הרעיון הוא לבלות, ליהנות ולשכוח מהמציאות תוך כניסה למגוון עולמות באתר עצמו. ב"מעגלים" מתקיים מעין "מסע מסביב לעולם ב-80 דקות". במידה רבה המעבר מפינת הסבה אחת לרעותה דומה לזפזוף בטלוויזיה: קפיצות מהירות ושטחיות, ללא התחייבות לדייק או להפשטה עמוקה.

שלל דימויים של תרבויות בעולם כאשר רצפת הבטון הטורקיזית, בתוכה חוטבנים ענפים ועלים מליון, מהווה אלמנט מקשר בין כולם. למעלה: פינת הארט-נובו. בעמוד מתול, למטה: פינת ורסאיי, חפצו פלטי ועל חפצו ורסאיי ורסאיי היקודים. בעמוד מתול, למעלה: הקפה היוגאי.

חתונה: תיאטרון של דרמה ברוקית בסגנון לאס וגאס ודיסני וורלד

שהיה ב"מעגלים" מעלה את השאלה מהיכן נובע הצורך ליצר ביטוי אחר מהסכמה המקובלת לחתונה ישראלית. בישראל של ימנו חתונה נורמטיבית מנסה להיות גדולה מהחיים. שמלות מפוארות ללילה אחד בחיים, לימחיוות ואלכוהול כיד המלך ממומנים בסכומים כספיים בלתי סבירים בעליל, המושקעים בערב אחד, בו ראוותנות האירוע מהווה אחד ממדדי השמחה. האופציה ש"מעגלים" מציעה – מעצימה את הסיטואציה. היא מאפשרת תחושה של עושר ופנטזיה, תוך גיחה למקומות מרוחקים שנות אור מישראל הן גיאוגרפית והן בזמן. אולם בה בעת, היא מאפשרת סוג של רב חברתיות, המאפיינת את ישראל כמדינה רב תרבותית. הבורגנים מבינינו יבקרו את הקיטש ויחד עם זאת ימשכו אליו כמו פרפר אל האור. יש משהו מחמם-לב ומוכר באפשרות לבוא לאירוע המאפשר לברוח לרגע משגרת היום ולהעמיד פנים שגם אנחנו ייחודיים ואקסקלוסיביים, ממש כמו מרי אנוטאנט המהדסת באלם המראות. יש משהו מקסים ביכולת לוותר על הפאסון המתוחכם כמה שעות ולשתף פעולה עם ההצגה משועשעת ומוקצנת של "טעם רע". ככלות הכול, חתונה במהותה אינה דורשת עומק רב מדי, אלא רק לחגוג, לרקוד ולאכול עד שהכרכרה תהפוך שוב לדלת.

????????????????
DESIGN ??????????

